

ПОЛЕТЬ

На Роза

Размѣствайте се крѣгозори
Все по-далечъ и по-далече!
Намъ нужни сѫ простори нови
И полетъ смелъ къмъ край уреченъ.

Че май е! Сласть ухаятъ рози
И зноино дишатъ орхидеи . . .
Разкрийте приказни чѣртози
Да влитне славей — Хименей!

Палма

МОЛИТСТВУВАНЕ

За моята Роза

Ти виждашъ, че душа ми, надъ всѣки грѣхъ
надвила,
Пречистена въ зората, предъ Тебе ничкомъ пада
Съ боязънъ да се моли и, съсъ последня сила,
Да проси за утѣха — единствена награда:

Ти, шеметно що движишъ тозъ устремъ у всемира,
Съ непостижима сила — надъ висшитѣ познанья, —
Чуй, звучитѣ трептящи на нежната ѹ лира
Презъ бури мълненосни и кратерни стенанья,

И както съ погледъ палишъ свѣтлика на звездитѣ,
Носителю всемощенъ на днитѣ и ношиятѣ,
Крепи на моята мила надѣжди въвъ гърдитѣ,
И сила — да посреща безъ охкане стрелитѣ . . .

Крепи я да се бори съ тѣмата непрогледна,
Къмъ красота и обичъ стезитѣ да разкрива,
И дай ѹ да остане, до битката последна,
Се тѣй открита, горда, всемощна и красива!

Стоянъ М. Поповъ